

Til lovforslag nr. L 167

Folketinget 2009-10

Tillægsbetænkning afgivet af Socialudvalget den 27. maj 2010

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social service

(Skærpelse af reaktionsmuligheder over for kriminalitetstruede børn og unge)

[af socialministeren (Benedikte Kiær)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 17. marts 2010 og var til 1. behandling den 8. april 2010. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Socialudvalget. Udvalget afgav betænkning den 6. maj 2010. Lovforslaget var til 2. behandling den 18. maj 2010, hvorefter det blev henvist til fornyet behandling i Socialudvalget.

Møder

Udvalget har, efter lovforslaget blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i 1 møde.

Spørgsmål

Udvalget har under den fornyede behandling af lovforslaget stillet 2 spørgsmål til socialministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

Et af udvalgets spørgsmål til socialministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

2. Indstillinger

Et *flertal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal* i udvalget (S, SF, RV og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Liberal Alliance, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin var på tidspunktet for tillægsbetænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i tillægsbetænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i tillægsbetænkningen.

Ellen Trane Nørby (V) Erling Bonnesen (V) **nfmd.** Peter Madsen (V) Sophie Løhde (V) Martin Henriksen (DF) **fmd.** Tina Petersen (DF) René Christensen (DF) Vivi Kier (KF) Tom Behnke (KF) Mette Frederiksen (S) Orla Hav (S) Julie Skovsby (S) Lise von Seelen (S) Özlem Sara Cekic (SF) Astrid Krag (SF) Anne Marie Geisler Andersen (RV) Line Barfod (EL)

Liberal Alliance, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	3
Socialdemokratiet (S)	45	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	23	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	17	Sambandsflokkurin (SP)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	3

Enhedslisten (EL)

4

Oversigt over bilag vedrørende L 167

Bilagsnr.	Titel
7	Betænkning
8	1. udkast til tillægsbetænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 167

Spm.nr.	Titel
1	Spm., om ministeren kan redegøre for, hvorledes fodlænkeordningen, som den er beskrevet i lovforslaget, harmonerer med grundlovens § 71, stk. 6, om administrativ frihedsberøvelse m.v., til socialministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm., om ministeren kan redegøre for forskelle i informeret samtykke, samtykke og indvilliger, til socialministeren, og ministerens svar herpå

Et af udvalgets spørgsmål til socialministeren og ministerens svar herpå

Spørgsmålet og socialministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra EL.

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes redegøre for, hvorledes fodlænkeordningen, som den er beskrevet i lovforslaget, harmonerer med grundlovens § 71, stk. 6, om administrativ frihedsberøvelse og herunder redegøre for den situation, hvor barnet/den unge ikke giver samtykke til eller indvilliger i brug af fodlænke og om hvornår der kan være tale om direkte adgang til domstolskontrol af pålægget om fodlænke uden om den almindelige klageadgang.

Svar:

Jeg har til brug for besvarelse af spørgsmålet anmodet om bidrag fra Justitsministeriet, som jeg henholder mig til.

Justitsministeriet oplyser følgende:

»Justitsministeriet kan i den anledning udtale følgende vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt kommunalbestyrelsens afgørelse om, at et barn eller en ung skal underlægges elektronisk overvågning, skal betragtes som en administrativ frihedsberøvelse i grundlovens forstand.

Som det fremgår af det, Socialministeriet har oplyst om ordningen, er det en forudsætning for, at der kan træffes afgørelse om, at et barn eller en ung skal underlægges elektronisk overvågning, at vedkommend forældre samtykker heri.

Når det gælder barnet eller den unge, skal barnet eller den unges synspunkter ved afgørelsen om anvendelse af elektronisk overvågning tillægges passende vægt i overensstemmelse med den pågældendes alder og modenhed. Særligt i forhold til børn på 15 år eller derover er det udtrykkeligt anført, at vedkommendes samtykke skal indhentes.

For børn under 15 år indebærer det forhold, at det under ingen omstændigheder vil være muligt fysisk at tvinge barnet eller den unge til at få påsat en elektronisk fodlænke, at en afgørelse om elektronisk overvågning ikke kan gennemføres, hvis barnet modsætter sig det fysisk.

Herudover kan der peges på, at der ikke er strafferetlige sanktioner forbundet med manglende efterlevelse af en afgørelse om elektronisk overvågning.

Der kan endvidere peges på, at en afgørelse om, at et barn skal bære en fodlænke i forbindelse med et ungepålæg om, at barnet skal opholde sig i hjemmet i en nærmere angiven tidsperiode, ikke i sig selv indebærer en begrænsning af det pågældende barns bevægelsesfrihed. Barnet vil således i praksis kunne forlade hjemmet i den omhandlede periode, og det vil således først være, når der opstår spørgsmål om gennemførelse af kommunalbestyrelsens eventuelle beslutning om med politiets bistand at hente og bringe barnet til stedet, hvor ungepålægget skal opfyldes, at der efter omstændighederne vil foreligge en administrativ frihedsberøvelse i grundlovens § 71's forstand.

På den baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at en afgørelse i henhold til den foreslåede ordning om, at et barn eller en ung skal underlægges elektronisk overvågning, ikke i sig selv vil indebære en frihedsberøvelse i grundlovens § 71's forstand.

Justitsministeriet skal i øvrigt bemærke, at grundlovens § 71 ikke er til hinder for, at der foretages administrativ frihedsberøvelse. Bestemmelsen i § 71 indebærer imidlertid bl.a., at en person, der måtte være genstand for en administrativ frihedsberøvelse, vil kunne få prøvet beslutningen om frihedsberøvelse af domstolene efter den særlige lempelige ordning, som følger af grundlovens § 71, stk. 6.«